

In Memoriam AUDREY WIJNANDS-SMITS

(uitgesproken door Eric de Jongh tijdens de besloten
afscheidsplechtigheid op 16 november 2021)

Jeetje, Audrey Dat ik na 41 ½ jaar badminton hier op deze plek zou staan, had ik anderhalve week geleden niet gedacht. Het voelt allemaal heel onwezenlijk.

Zoals we hier staan, doet me dat een beetje denken aan het begin van een gemengd dubbel. Jij met de shuttle in de hand, klaar voor de service, een beetje gebogen, met het racket in de aanslag, ik daar schuin achter, en dan gaan met die banaan.

Alleen zal die rally nooit meer worden gespeeld. En na afloop van de wedstrijd in de kantine nooit meer samen lachen, kletsen, ouwehoeren, discussiëren, een biertje drinken. Het is helaas voorbij!!!

Audrey was sinds september 1976, het oprichtingsjaar, lid en sinds juni 2016 erelid van de Uftse BC. De club bestaat dus iets meer dan 45 jaar, wat voor het bestuur aanleiding was om Audrey als lid met de langste staat van dienst in het kader van de sobere lustrumviering tijdens de Algemene Ledenvergadering van 4 september nog eens extra in het zonnetje te zetten.

Ik heb geprobeerd op een rijtje te zetten, wat voor mooi mens we bij de club verliezen.

Allereerst was je een echt verenigingsdier en clubicoon, een vertrouwd gezicht op de woensdagavond, jarenlang actief in de hal op de baan, de laatste tijd wegens schouderpijntjes wat passiever van bovenaf de tribune en aansluitend in de kantine op baan 10, maar wel degelijk aanwezig.

En als we dan met de groep in de kantine bij elkaar zaten, was je aanstekelijke lach bij de humoristische kwinkslagen, die regelmatig over de tafel gingen, duidelijk hoorbaar.

Je vormde een verbindende factor tussen de jeugd en de senioren. Jarenlang speelde je met tieners in je team, die je als moederkloek onder je hoede nam. Dat is niet iedereen gegeven. En je beleefde er duidelijk plezier aan. Een mooi voorbeeld ook van je pedagogisch talent.

Daadkrachtig optreden was je niet vreemd. Lang geleden had je tijdens een uitwedstrijd in Didam in een gemengd dubbel zelfs de helderheid van geest, mond-op-mond beademing toe te passen, toen je mixpartner onwel werd. Het mocht echter niet meer baten.

Memorabel waren ook de autoritjes naar de uitwedstrijden. In de tijd dat wij samen in een team zaten werd door de inzittenden vaak luidkeels meerstemmig het nummer "The Boxer" van Simon & Garfunkel meegeblèrd.

In de wat serieuzere gesprekken toonde je je betrokkenheid, zowel bij jong als bij oud. Je kwam met zinnige adviezen. Met de nodige felheid kraakte je tijdens die gesprekken kritische noten over je werk of over maatschappelijke thema's, altijd recht door zee, en met respect voor andermans mening.

Liefdevol kon je praten over je gezin: over “die kerel van mij” of over de jongens, die je op latere leeftijd in je hart hebt gesloten.

Vorige week woensdagavond hebben we op de club al bij het overlijden van Audrey stilgestaan. Hoewel er bij de herinneringen de nodige traantjes werden weggepinkt, werd er ook telkens weer breeduit gelachen.

En dat tekent de mens, die Audrey voor ons was: puur met een vleugje Caribische saus.

AUDREY, NAMENS UBC BEDANKT VOOR WIE EN HOE JE WAS.....

